

γένι

γένι, το, ουσ. [<μσν. γένι <αρχ. γένειον], η γενειάδα· συνήθως στον πλ. **τα γένια** (βλ. λ.). Υποκορ. **γενάκι, το**.

- *αφήνω γένι*, δεν τα ξυρίζω σκόπιμα, για να μεγαλώσουν: «αφήνει γένι, γιατί έχει την εντύπωση πως φαίνεται πιο άντρας». (Λαϊκό τραγούδι: *κάτω απ' το παράθυρό της στέκετ' ένας στρατιώτης κι απ' την πίσω πόρτα βγαίνει ναύτης που 'χε αφήσει γένι*).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας